

na mysli cit. ustanovení dom. zák. Okolnost, že st-1 učil určitému předmětu na školách, nezakládá ještě definitivní poměr veřejného učitele, poněvadž právě učil st-1 předmětu tomu jen z mandátu své náboženské obce, která zvláštním ustanovením zákona k tomu byla oprávněna.

Poněvadž se tedy st-1 nestal ani definitivně ustanoveným veřejným učitelem před 1. lednem 1910, nemohl před tímto dnem nabýti domovského práva v obci svého působistě.

Č. 11.140.

P o š t a. — V y v l a s t n ě n í: * Ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zák. č. 33/1922 Sb. o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy se nevztahuje na zařízení, jež provádí vlastník pozemku nebo správa veřejného statku ve svém pozemku, jehož je použito pro telegraf.

(Nález ze dne 14. března 1934 č. 4952.)

V ě c: Hlavní město Praha (mag. r. Dr. Ant. Kníže) proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. státní telegrafní správu vrch. mín. kom. Dr. Václ. Patera) o položení dálkového telefonního kabelu Praha-Pardubice a radiokabelu Český Brod-Liblice-Poděbrady.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyhláškou z 21. dubna 1931 zahájil zem. úřad v Praze podle § 9 zák. z 27. ledna 1922 č. 33 Sb. ediktální řízení o návrhu mín. pošt na kladení dálkového kabelu v trati Praha-Pardubice a radiokabelu v úseku Český Brod-Liblice-Poděbrady a určil místní šetření na dny 11., 12., 13. a 15. května 1931. Na základě tohoto místního šetření povolil žal. úřad nař. rozhodnutím položení obou kabelů a stavbu příslušných kabelových studní a zamítl požadavek zástupců rady a magistrátu hl. m. Prahy, aby poštovní správa i budoucí zařízení obecní ve veřejném statku ve správě obce pražské (vodu, kanalisaci, plyn, elektroved) zabezpečovala svým nákladem proti účinkům, které by plynuly z existence projednávaného kabelu, jelikož není zákonem odůvodněn. Tento výrok odůvodněn takto: Zástupci hl. m. Prahy opírali svůj nárok o ustanovení § 3 odst. 4 zák. č. 33/1922 Sb., považující povinnosti v cit. paragrafu uvedené pro správu veřejného statku za výjimečné, které nemohou býti jednostranně rozšiřovány. Naproti tomu třeba uvážiti, že kolise zájmů správy veřejného statku a správy pošt a telegrafů, řešené v §§ 3 a 4 cit. zák., týkají se zařízení správy pošt a telegrafů již stávajících, kdežto § 8 cit. zák. řeší rozpory vznikající z ochrany zařízení správy pošt a telegrafů a ochrany jiných zařízení postupně zřizovaných. Z ustanovení odstavců I. a II. cit. § 8 plyne zcela nepochybně přednostní právo zařízení dříve stávajících, a nejsou ustanovení o rozsahu těchto přednostních práv nijak dotčena ustanoveními § 3 odst. 4 cit. zák., zákonodárcem úmyslně odděleně uvedenými, protože se vztahují na jiné skutkové podstaty.

Nss uvažoval o stížnosti následovně: — — —

Podnět k tomuto sporu zavdal ne zcela jasný vzájemný poměr § 3 a § 8 zák. č. 33/1922 Sb. o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy. Střetne-li se telegrafní zařízení se zařízením silničním, melioračním, plynovody, vodovody, kanály a pod., musí — podle 1. odst. § 8 zák. č. 33/1922 Sb. — pozdější zařízení býti tak vypraveno, aby neohrožovalo veřejné bezpečnosti a nerušilo provozu dřívějších zařízení. Kdyby to nebylo možno, provede se — jak se ustanovuje v 2. odst. cit. zák. ustanovení — v zájmu veřejné bezpečnosti a nerušeného provozu všech zúčastněných zařízení nezbytná změna, po případě překládka nebo jinaké umístění toho zařízení, u kterého takové opatření, vyhovující plně účelu, bude spojeno s nejmenší hospodářskou ztrátou včetně výloh provedením vzešlých. Tyto výlohy nese podle tohoto ustanovení podnikatel pozdějšího zařízení anebo, kdyby byly nutny pro vadný stav některého dřívějšího zařízení, podnikatel vadného zařízení.

Z těchto ustanovení ovšem plyne, že podnikatel pozdějšího zařízení nese zásadně náklady spojené s uskutečněním tohoto pozdějšího zařízení, zejména i náklady spojené se zabezpečením tohoto zařízení proti účinkům dřívějšího zařízení, s nímž se nové zařízení střetlo. Než tyto zásady platí podle posledního odstavce cit. § 8 jen potud, pokud předchozí paragrafy anebo zvláštní smlouvy a koncese neustanovují nic jiného. Slušelo tedy zkoumati, zdali se svrchu uvedená ustanovení prvního a druhého odstavce § 8 vztahují výlučně jen na případy, kdy zařízení telegrafní se střetne s jiným zařízením v pozemku cizím, jak za to má st-lka, poukazujíc k ustanovení § 3 cit. zák., jež upravuje právní poměr mezi správou telegrafní a správou veřejného statku.

Podle zákonného ustanovení posléze citovaného umísťují se telegrafy takovým způsobem, aby co nejméně rušily užívání a udržování dopravní cesty nebo hospodaření na nemovitosti, jakož i vykonávání práv nabytých na dotčené cestě nebo nemovitosti (odst. 1) a telegrafem nemá býti správě veřejného statku a vlastníku nebo uživateli soukromé nemovitosti zabráněno, aby volně nakládali nemovitostí, ji měnili, na ní stavěli a pod., a musí telegrafní správa po případě i telegraf přeložiti (odst. 4). Je tedy trvání telegrafních zařízení na určité nemovitosti pouze dočasné, pokud vlastník nemovitosti, resp. správce veřejného statku, v němž je telegraf umístěn, nepoužije svého práva vlastnického k účelu, který se s dosavadním umístěním telegrafu v této nemovitosti nesrovnává. Rozhodne-li se tedy vlastník nemovitosti nebo správce veřejného statku, ve kterém jest telegraf umístěn, zřídit v této nemovitosti zařízení silniční, meliorační, plynovody, vodovody, kanály a pod., není mu v tomto nakládání nemovitostí zákonem bráněno, nýbrž jsou mu jen vůči telegrafní správě uloženy určité povinnosti stanovené v bodech 1. a 2. odst. 4 § 3.

Právě uvedená ustanovení zůstávají však podle posledního odstavce § 8 nedotčena předpisy prvních dvou odstavců § 8ho o střetnutí se telegrafního zařízení se zařízením silničním, melioračním, plynovody, vodovody, kanály a pod. Nelze jich tedy použiti, střetne-li se telegraf

s oprávněním vlastníka pozemku neb správce veřejného statku volně nakládati nemovitostí, v níž jest telegraf umístěn, i kdyby snad zákonodárce byl měl při ustanoveních prvých dvou odstavců § 8 na mysli veškeré případy, kdy zařízení telegrafní se střetne se zařízením silničním, melioračním, plynovody, kanály a pod., bez rozdílu, tedy i případy prakticky nejběžnější, kdy takováto zařízení provádí ve svém pozemku sám jeho vlastník nebo ve veřejném statku sama správa tohoto veřejného statku. Správnost tohoto výkladu potvrzuje ostatně i znění 1. odst. § 9, ve kterém se výslovně činí rozdíl mezi správami nebo vlastníky postižených nemovitostí a držiteli zasažených práv věcných a mezi držiteli jinakých zařízení a citací §§ 3 a 8 se na odlišné postavení těchto subjektů poukazuje.

V konkrétním případě vznesl správce veřejného statku požadavek, aby telegrafní správa byla zavázána provésti svým nákladem zabezpečení jeho budoucích zařízení ve veřejném statku proti účinkům, které by plynuly z existence telegrafu. Jestliže žal. úřad tento požadavek zamítl s poukazem na § 8 zák. č. 33/1922 Sb., posoudil podle toho, co bylo výše uvedeno, věc nesprávně a musilo proto býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Nebylo při tom věci nss-u řešiti otázku, zdali poměr telegrafní správy k budoucím zařízením v dopravní cestě měl býti řešen již v řízení, jež bylo zakončeno nař. rozhodnutím, či nemělo-li řešení tohoto poměru býti vyhraženo teprve řízení, jež jest upraveno v § 3 odst. 4 cit. zák. o užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy, neboť tato otázka nebyla na spor vznesena.

Č. 11.141.

Cesty. — Samospráva obecní: I. Obec může jako pán a správce veřejných komunikací obecních vydati zákaz užívání obecních komunikací vozidly určitého druhu (sentinely). — II. Pro otázku, může-li pán a správce silnice zakázati její užívání nad meze určené věnováním, jest zcela bez významu okolnost, že určité vozidlo bylo policejně schváleno.

(Nález ze dne 14. března 1934 č. 5300.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8348/30.

Věc: Obec K. proti zemskému úřadu v Praze o zákaz jízdy sentinalem.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 26. června 1930 oznámil městský úřad v K. Josefu H. v P., že se městská rada usnesla vzhledem k tomu, že provozem jeho parního nákladního vozu-sentinelu jsou ohrožovány městské silnice, resp. potrubí v nich uložená a zejména městské mosty, zakázati provoz tohoto parního vozu po silnicích městských, dokud nebudou